

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP-140-49(2)03

Warszawa, 15 września 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przedkładam **uzupełnienie stanowiska Rządu** do poselskiego projektu ustawy

**- o Prokuratorii Generalnej Skarbu
Państwa (druk nr 1834).**

Jednocześnie informuję, iż Rada Ministrów upoważniła Ministra Skarbu Państwa do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

**Uzupełnienie stanowiska Rządu
do poselskiego projektu ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa
(druk nr 1834).**

W uzupełnieniu stanowiska Rządu do poselskiego projektu ustawy o Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, Rząd podnosi, co następuje:

Przedstawiony projekt dotyczy utworzenia centralnego organu administracji państwowej pod nazwą „Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa” powołanego do zastępstwa sądowego Skarbu Państwa oraz do opiniowania projektów umów, których stroną ma być Skarb Państwa. Projekt nawiązuje do kompetencji, usytuowania i struktury Prokuratorii Generalnej RP działającej w Polsce w latach 1919-1951 r., która do 1939 r. nadzorowana była przez Ministra Skarbu.

Wszelkie próby reaktywowania takiego organu w systemie prawnym państwa muszą uwzględniać stan aktualnie obowiązujących regulacji prawnych, w tym w szczególności związanych z organizacją Skarbu Państwa.

Podstawowym przepisem w tym zakresie o charakterze ustrojowym jest art. 218 Konstytucji RP, który przewiduje w systemie państwowym instytucję Skarbu Państwa, ustalając jednocześnie, że jego organizację oraz sposób zarządzania majątkiem Skarbu Państwa określa ustawa.

Zagadnienia związane z organizacją Skarbu Państwa znajdują zasadnicze uregulowanie w następujących aktach ustawowych:

- ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z późn. zm.)
- ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.),
- ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.).

Próby wyłonienia jednolitej instytucji Skarbu Państwa podejmowane w latach 1997 – 2001 kończyły się niepowodzeniem, ponieważ w tym czasie doszło do dezintegracji rozwiązań systemowych przez powierzenie różnym ministrom zagadnień należących do działu „Skarb Państwa”. W latach 2002 – 2003 podjęte zostały prace legislacyjne, które doprowadziły do skupienia – z nielicznymi wyjątkami - praktycznie w jednym resorcie (Ministerstwo Skarbu Państwa) problematyki organizacji i zarządzania majątkiem Skarbu Państwa, włącznie z odpowiedzialnością za komercjalizację i prywatyzację tego majątku. W szczególności doprecyzowanie organizacji Skarbu Państwa oraz sposobu

zarządzania jego majątkiem dokonane zostało następującymi aktami ustawowymi:

- ustawą z dnia 5 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa, ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 2055),
- ustawą z dnia 1 marca 2002 r. o zmianach w organizacji i funkcjonowaniu centralnych organów administracji rządowej i jednostek im podporządkowanych oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 25, poz. 253),
- ustawą z dnia 20 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 3, poz. 64),
- ustawą z dnia 12 lutego 2003 r. o zmianie ustawy o restrukturyzacji hutnictwa żelaza i stali (Dz. U. Nr 56, poz. 495),
- ustawą z dnia 23 listopada 2002 r. o zmianie ustawy o wspieraniu restrukturyzacji przemysłowego potencjału obronnego i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 240, poz. 2053),
- ustawą z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. Nr 64, poz. 592),
- ustawą z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg krajowych (Dz. U. Nr 80, poz. 721).

W ten sposób dopełniło się wyodrębnienie zagadnień związanych z wykonywaniem uprawnień właścicielskich Skarbu Państwa, skoncentrowanych w jednym resorcie (wykonywanie przez państwo tzw. „dominium”) od uprawnień władczych (administracyjnych), w które wyposażone są organy administracji rządowej (wykonywanie przez państwo tzw. „imperium”).

Powyższe działania legislacyjne stanowią trzon inicjatyw zmierzających do pełnego wykonania dyspozycji przepisu art. 218 Konstytucji RP dotyczącej uregulowania organizacji Skarbu Państwa i zarządzania jego majątkiem. Obowiązujące obecnie regulacje ustawowe składają się na spójny system, z jednoznacznym określeniem kto w imieniu Skarbu Państwa wykonuje uprawnienia właścicielskie. W systemie tym ulokowane zostało w Ministerstwie Skarbu Państwa również zastępstwo procesowe Skarbu Państwa (art. 4 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa), aczkolwiek nie w pełnym zakresie.

W tej sytuacji wszelkie próby powołania Prokuratorii Generalnej jako nowego centralnego organu administracji państwowej, podlegającego Prezesowi Rady Ministrów (art. 1 ust. 2 projektu), sprawującego zasadniczo zastępstwo procesowe Skarbu Państwa ale wyposażonego również w uprawnienia obligatoryjnego opiniowania projektów umów dotyczących rozporządzania majątkiem Skarbu Państwa o wartości powyżej 200 tys. EURO (art. 12

projektu), czy też powołanie terenowych delegatur Prokuraturii (art. 16 projektu) dublujących działalność dyrektorów delegatur Ministra Skarbu Państwa, wyposażonych przez ustawę we własne kompetencje (art. 7a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa) mogłoby stanowić źródło nieustannych konfliktów w zderzeniu z zadaniami Ministra Skarbu Państwa, stwarzając stan niepewności prawnej oraz generując spory kompetencyjne.

W opinii Rządu, obecny stan regulacji ustawowych odnoszących się do organizacji Skarbu Państwa i zarządzania jego majątkiem wypełnia dyspozycję przepisu art. 218 Konstytucji, tworząc w miarę spójny i sprawny system wykonywania funkcji Skarbu Państwa przy pomocy agend Ministerstwa Skarbu Państwa.

W tych okolicznościach dalsze prace legislacyjne powinny być raczej ukierunkowane na kontynuację eliminowania z systemu prawa regulacji, które na zasadzie wyjątku od zasady powierzają prowadzenie spraw z zakresu dominium państwa, należących do działu administracji rządowej – Skarb Państwa, innym organom i podmiotom, niż minister właściwy do spraw Skarbu Państwa i jego delegatury.

Biorąc pod uwagę powyższe, systemowo-konstytucyjne uwarunkowania (niedostateczne wpisanie nowego organu do ukształtowanego i funkcjonującego już systemu) oraz wytknięte wyżej niektóre niedostatki opiniowanego projektu Rada Ministrów wyraża opinię, że opiniowany projekt ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwalifikuje się do odrzucenia przez Sejm w całości.

